

[Kyed.]

eksportere mindre Smør for derigennem at hæve Prisen i England i Kraft af den mindre Tilførsel, og de begrundet deres Modstand mod, at der skal betales Hjemmepris for alt Smør, der anvendes i Danmark, ved, at den Stigning, der fremkommer ved den mindre Tilførsel til England, hæver Eksportprisen og giver Landbruget en Fordel, som vi skulde være saa taknemmelige for, at vi til Gengæld leverede billigere Smør til den ubemidlede Befolkning. Det er en Argumentation, som paa ingen Maade tillader de Herrer at underskrive Landhusholdningsselskabets Beretning.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Fogh har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes de korte Bemærkninger.

Fogh: Til det ærede Medlem Hr. Victor Larsen vil jeg sige, at det, vi skulde blive enige om med Hensyn til „Produktionsprisen“, er, om det ærede Medlem, hvis han fik Produktionsprisen, som han kalder det, for Smørret, ogsaa vil være tilfreds med at faa Produktionsprisen for Svin. Det tror jeg sikkert, det ærede Medlem vil besvare med: Nej, bevares vel, det vil man ikke! For Landbrugets Vedkommende er det, det drejer sig om, ikke at pille enkelte Bedriftsgrene ud og sikre dem Produktionsprisen, som man kalder det, men Spørgsmaalet er, om den samlede Forretning giver et passende Udbytte til den Mand, der driver Forretningen, og de Folk, som arbejder derved. Det var paa det Grundlag, jeg tog Diskussionen op ved første Behandling. Jeg har stadig ikke faaet Svar paa, hvilket Produktionspristal det ærede Medlem Hr. Victor Larsen arbejder med.

Til Slut skal jeg sige, at jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt at iværksætte en større Forskydning af Smørforbruget end den, som motiveres af Stigningen i Prisen paa det engelske Marked. Jeg vil gerne føje til, at hvis Forskydningen skulde medføre, at Forretningen Danmark, altsaa den danske Nation, tabte 5 Kr. for hver Gang Landbruget vandt 1, maa vi finde andre Veje og Metoder til at støtte Landbruget end dem, der navnlig kommer til Udtryk i de Konservatives Betænkning, for det vil være for dyr en Vej.

Til det ærede Medlem Hr. Kyed skal jeg sige, at Tallet 34 Millioner for Forbruget i 1933 vistnok ogsaa efter det ærede Medlems Mening svarer til hans 31 Mill. kg reelt, idet Svindet gaar fra. (Afbrydelse

af *Kyed*). 30—31 Millioner. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil være enig med os, naar vi angiver Tallet for Forbruget i 1934 til ikke over 28—29 Mill. kg. Og saa tror jeg ogsaa, vi kan blive enige om, at 28—29 Millioner er mindre end 30—31. (*Kyed*: Det er ikke meget mindre). Det har jeg heller ikke sagt.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen vilde protestere imod min Udtalelse om, at Godsejerne og Proprietæerne har større Interesse i det Forslag, som han og hans Parti havde fremsat, end Husmændene. Jeg synes, det er en mærkværdig Udtalelse af det ærede Medlem, for han ved da, at saa godt som hele Husmandsstanden, hele den Del af Husmandsstanden, som har tilsluttet sig Husmandsforeningerne, gaar ikke med til det Forslag, som er fremsat fra konservativ Side, fordi de er fuldkommen klar over, at det paa ingen Maade er til Fordel for dem, maaske snarere til Tab for dem, og det ærede Medlem kan da vel heller ikke protestere imod, at set i Forhold til leveret Mælk er Margarineforbruget i det større Landbrug ikke tilnærmelsesvis saa stort som i det mindre, idet det større Landbrug i mangfoldige Tilfælde ikke har alle dem, der er beskæftiget i vedkommende Landbrug, i Kost og derved ikke har saa stor Udgift til Margarineforbrug. Derfor er det soleklart, at Forslaget vil betyde en Fordel for det store Landbrug, men ikke for det mindre Landbrug. Saa siger det ærede Medlem, at Landbruget her i Landet maa have Ret til at forlange Produktionsprisen for sine Varer. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Mener han virkelig, at det øvrige Samfund har Pligt til at skaffe Landmændene Produktionsprisen for deres Varer, baade for dem, de producerer til Hjemmemarkedets Forbrug, og dem, de producerer til Eksport, for saa tror jeg, det ærede Medlem vil faa for stor en Opgave, thi den vil han sikkert aldrig kunne løse under disse Prisforhold. Det, der kan være Tale om, er, at Landbruget faar en rimelig og forsvarlig Pris for sine Varer til Hjemmemarkedet, og det er det, vi er gaaet ind for ved Smørordningen, men ikke paa den Maade, at vi vil forbyde de Mennesker her i Landet, som ikke har Raad til at købe Smør til de Priser, som Landmændene skal have for Smørret for ikke at lide Tab ved Produktionen, og som heller ikke har Raad til at købe Fedt til Priser, der ligger 100 pCt. over de Priser, de betalte i Fjor, og som altsaa er henvist til, naar de vil købe Fedt.